

עת"א 73102/01/24 - יחזקאל ורשויאר נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 73102-01-24 ורשויאר(עציר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני:

לפני	כבוד השופט אלי אברבנאל
העותר	יחזקאל ורשויאר (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד משה פולסקי
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שי עציון, פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

1. עניינה של העתירה שלפני בהחלטת המשיבים לסווג את העותר כ"אסיר בטחוני" ומכוח זאת למנוע ממנו לקיים קשר טלפוני עם בני משפחתו ועם בא-כוחו. משהודיעו הצדדים כי מניעת הקשר הטלפוני עם בני המשפחה הוסרה, עומדת לדיון מניעת הקשר הטלפוני עם בא-כוחו בלבד.

2. העותר נעצר עד תום ההליכים בתיק מ"ת (שלום י-ם) 12331-01-24, בגין כתב אישום שהוגש כנגדו בת"פ 12323-02-24, שבגדרו הואשם בעבירות כניסה ללא רשות למקום פולחן או קבורה ביודעו שהדבר עשוי לפגוע ברגשותיו של אדם או לבזות את דתו; הפרת הוראה חוקית; היזק לבעלי חיים; התעללות והפרת חובת בעלים.

על פי עובדות האישום, עובר ליום 27.12.2023 גמלה בליבו של העותר החלטה לשחוט חמור ולהניח את ראש החמור בבית הקברות המוסלמי באב א-רחמה, מהעתיקים ומהחשובים למוסלמים בירושלים, בסמוך לשער הרחמים שבחומה המזרחית של חומת העיר העתיקה. נטען כי העותר החליט להיכנס לבית הקברות "כשהוא יודע שהדבר עשוי לפגוע ברגשותיו של אדם או לבזות דתו".

העותר רכש ביום 27.12.2023 חמור צעיר (להלן: העייר), הובילו לירושלים, נטל גרזן שהכין מבעוד מועד ו"ערף את ראש החמור בחמש מכות גרזן בעוד העייר מזיז את ראשו ואזניו בניסיון לחמוק ממכות הגרזן. או אז, לקח הנאשם את ראשו של העייר, טיפס איתו לבית הקברות ואז תלה את ראש העייר על הגדר הצמודה לקברים, כשפני העייר פונות לעבר בית הקברות ואחורי ראשו לכיוון שער הרחמים".

בכתב האישום נטען כי "מעשיו של הנאשם ותמונת ראש העייר התלוי על גדר בית הקברות הופצו ברחבי

הרשתות החברתיות וכלי התקשורת במגזר העברי, וגררו תגובות קשות ותסיסה דתית ולאומנית".

3. ב"כ העותר טוען כי העבירות המיוחסות לעותר בכתב האישום "אינן כוללות כל ייחוס ממניע גזעני, ואינן כוללות כל עבירת אלימות... העובדות אך מלמדות על ביצוע העבירות באופן עצמאי ללא כל שותפים וללא קשר או מעורבות לאחרים". משכך ומשאין בעברו של העותר "רקע בטחוני", אין לטענתו בסיס לסיווגו באופן "אוטומטי" כאסיר בטחוני ולמניעה ממנו של שיחות טלפון עם בא-כוחו, דבר הפוגע לשיטתו בזכות הייצוג.

עוד נטען כי "אין מתקבל על הדעת שבאופן גורף שב"ס ימנע שיחות טלפון מעצור אל בני משפחתו ואל בא-כוחו".

ב"כ העותר הוסיף וטען להפליית העותר בהשוואה ל"עצורים אחרים בסטטוס דומה לשלו להם מתאפשרות שיחות טלפון לבני משפחה".

5. לעניין סיווג העותר כאסיר בטחוני, מפנים המשיבים להוראות פקודת נציבות שירות בתי הסוהר 05.05.00; לנסיבות העבירות שבהן הוא מואשם; לכך שאת העבירות עבר העותר כשהוא מפר תנאי שחרור שנקבעו בעניינו במסגרת תיקים אחרים, לרבות הפרת מעצר בית; וכן לחוות דעת גורמי הביטחון בעניינו.

לעניין מניעת קיום שיחות טלפון עם בא-כוחו, מפנים המשיבים להוראות פקודת נציבות שב"ס 03.02.00, שעל פיה ככלל עצור בטחוני מנוע מלקיים שיחות טלפון.

דיון והכרעה

6. דין העתירה להתקבל בחלקה.

עיון בכתב האישום שבגיניו עצור העותר, שעל עובדותיו אין חולק, הוביל את המשיבים למסקנה כי על פי טיב העבירות, נסיבות ביצוען ועיתוי ביצוען, מדובר בעבירות ביטחוניות. משהסבר שניתן לביצוען על ידי העותר, ולפיו מדובר במצווה שיש בה כדי "לשמח את עם ישראל" ולא מעבר לכך ונוכח חריגות הרבה והפוטנציאל המזיק שבהן כאמור בטיעוני המשיבים, אין למצוא פגם בהחלטת המשיבים. זאת בלי לקבוע מסמרות בעניין.

זאת ועוד, חוות הדעת החסויה של גורמי הביטחון, שהוגשה לעיוני, לרבות פירוט אירועים קודמים שבהם לקח העותר חלק, מבססת אף היא את קביעת המשיבים בדבר סיווגו של העותר.

אשר על כן אין עילה להתערבות בקביעת המשיבים בעניין סיווגו של העותר כאסיר בטחוני.

7. אשר למניעת קיום שיחות טלפון בין העותר לבא-כוחו, בעניין זה מפנים המשיבים כאמור לפקודות שירות בתי הסוהר. מובן כי אין בעצם ההפניה לפקודות האמורות כדי לייטר את הפעלת שיקול הדעת בעניין, ולראייה ביטול האיסור על קיום שיחות טלפון בין העותר לבני משפחתו, אף שגם איסור זה מעוגן בפקודות.

עיון בהחלטות הנתקפות בעתירה זו מיום 4.2.2024 ומיום 18.2.2024 מעלה כי לא ניתן ללמוד מהן על הפעלת שיקול דעת בעניין. בהיעדר כל התייחסות בהחלטות לטיעוניו של העותר בעניין ובהיעדר כל הנמקה להחלת האיסור עליו, יש להסיק כי בחינה ממשית של הצדקת האיסור על העותר כלל לא נערכה. כך גם עולה מדברי המשיבים בדיון, המפנים לעצם קיומן של הוראות פקודת שירות בתי הסוהר בעניין ולא מעבר לכך.

אשר על כן בעניין איסור קיום שיחות טלפון בין העותר לבא-כוחו מבוטלת ההחלטה, וככל שלא תתקבל החלטה אחרת בעניין, החל מיום 4.3.2024 בשעה 12:00 תוסר מניעה זו.

8. טענת העותר להפליה פסולה ולנקיטת בדרך נפסדת בקבלת החלטותיו לא הוכחה, ומשכך נדחות טענות אלה, וכן נדחית בקשתו לפסיקת הוצאות בגין הגשת העתירה.

המזכירות תמציא בדחיפות את פסק הדין לב"כ הצדדים ותוודא את קבלתו.

ניתן היום, כ' אדר א' תשפ"ד, 29 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.